

DE SAMVIRKENDE MENIGHEDSPLEJER

Valby Tingsted 7, 2500 Valby

Den 11. november 1985

Sundhedsdirektoratet,
Københavns kommune,
Nørre Voldgade 15,
1358 København K

Ved vort møde angående nedlæggelsen af de 4 børneplejestationer, der havde tilknytning til de Samvirkende Menighedsplejer, onsdag den 28. august, tog jeg forbehold overfor nedlæggelsen af børneplejestationen på Christianshavn, idet jeg fremhævede, at der knyttede sig særlige problemer til Christianshavnskvarteret af bymæssig, social og almenmenneskelig karakter, samt at menigheden i Vor Frelsers Sogn arbejdede med særlige spørgsmål omkring oprettelsen af et sognehus.

Sundhedsdirektoratet og stadsrågeembedet repræsenteret af vicedstadsråge T. Børghlum Madsen var så venlige at sige, at såfremt vi stødte på vanskeligheder og menigheden derude kunne komme med konstruktive planer, ville man stå åben for videre forhandlinger.

Fredag den 8. november 1985 kl. 14.30 blev undertegnede på de Samvirkende Menighedsplejers vegne kaldt til møde af sognepræst Ralf Thorp i Vor Frelsers Kirke, og her kom så reaktionen på de af sundhedsdirektoratet fremsendte opsigelser og den af os selv fremsendte orientering.

Menighedsrådets formand, chefkonsulent Jesper Troels Jensen, og sognepræst Preben Aalholt støttet af menighedsrådsmedlem, overassistent Liselotte Djurhuus samt sognepræst Ralf Thorp protesterede mod nedlæggelsen af børneplejestationen og understregede, at man var villig til redegørelsen for de planer, Vor Frelsers Sogns menighedsråd arbejder med, overfor sundhedsdirektoratet og stadsrågen samt forhandling om planerne.

Baggrunden for protesten og arbejdet med planerne er:

1) ikke det negative, at man skal redde noget, der tilhører Vor Frelsers Sogn eller dennes menighedspleje, men ønsket om at oprette en bredere sundhedstjeneste, der kan supplere vort samfunds normale tilbud, i det »neutralt énstrengede system«, og tillige ønsker man at øge åbningstidene.

Det er omsorgen for marginalgrupperne og den restgruppe, der står med ringere hjælpetilbud efter børneplejestationens nedlæggelse, der er den drivende kraft i protesten.

2) I sognehuset er det planen, at sundhedstjenesten i den bredere form skal mødes med andre funktioner: varmetue, klublokale for børn og unge, mødelokale m.m.

3) Christianshavn er, når bydelen analyseres, en meget sammensat bydel og har været det helt fra begyndelsen. Bydelen rummer velrenoverede bygninger og veletablerede mennesker, men desuden socialt særdeles vanskeligt stillede personer og dårlige boligområder: gamle saneringsmodne huse, Christiania, kolonihaveområder med et par tusind mennesker fra påske til september og en del, der bor udover den tilladte tid, bådehusbeboere osv.

Der findes et »gadeproletariat«, og der kommer til Christiania mennesker fra andre dele af København. Miljøet derude er blevet hårdere (Bull-shit). Der trives en sundhedstjeneste i Christiania, der kan være idealistisk, men også ofte kvaksalverisk.

Protesten og menighedsrådets planer er ikke udtryk for manglende loyalitet overfor Københavns kommune og sundhedsmyndighedernes bestræbelser, men ønsket om at styrke den menneskelige faktor, være en ventil for det tryk, der opstår under socialt vanskelige forhold og at supplere. Et opsøgende arbejde behøves.